

Preek

Zuidland, 8 januari 2023

Thema: “Niet bij de pakjes neerzitten”

Door God geliefde mensen,

Waardevol toen: goud, wierook en mirre

Goud, wierook en mirre. We hebben de afgelopen tijd best wel wat kraamcadeaus gehad. Maar goud, wierook en mirre zaten daar niet bij. Wel andere dingen natuurlijk. Kleertjes, boekjes en van enkelen van u ook mooie zelfgemaakte cadeaus. Warme sokken en andere dingen die goed van pas komen. Dank nog daarvoor.

Maar geen goud, wierook en mirre dus. Niet dat ik er op zat te wachten, maar toch. Het blijven na al die eeuwen bijzondere cadeaus. Waardevolle en bijzondere cadeaus die alleen gegeven werden aan de allerbijzonderste kinderen. Koningskinderen.

De wijzen uit het Oosten. Ik heb afgelopen week verspreid over de dagen wat na zitten denken over hun verhaal. Hun reden om naar Jezus te gaan. Hoe ze daar stonden. Hem eer bewezen en uiteindelijk weer op reis gaan.

Ik wilde het deze keer eens anders dan anders doen. Ik wil deze ochtend bij staan bij hun ‘cadeaus’. En niet zozeer wat ze betekenen. Of waar ze symbool voor staan. Maar meer over het feit dat ze daar hun kostbaarheden achterlaten. Hun meest waardevolle bezit. Dat ze dat los durven laten. En hoe ze daar op een bepaalde manier gek genoeg een rijkere mens van worden.

Ik wilde daar iets van leren. En hoop dat in deze preek met u te delen.

Waardevol nu: portemonnee, sleutels en telefoon 400

En dat ga ik allereerst doen door de vertaalslag naar het nu te maken. Wij hebben niet zoveel meer met goud, wierook en mirre. Tenminste. Ik zelf niet. Maar wat zegt ons dan wel iets?

Ik heb drie dingen voor u meegenomen. Zonder deze drie dingen verlaat ik zelden het huis.

1. Portemonnee
2. Sleutels
3. Telefoon

Op een bepaalde manier mijn meest kostbare bezittingen. Gezin en geliefden reken ik niet mee, want die 'bezit' je volgens mij niet.

Maar portemonnee, sleutels telefoon dus. Vanochtend leg ik die drie dingen naast het goud, de wierook en de mirre van de wijzen uit het oosten.

Is er iemand hier in de zaal overigens die dat ook heeft? Die misschien nu ook alleen die drie voorwerpen op zich draagt. Altijd even checken voor je de deur uit gaat: portemonnee, sleutels, telefoon? Een soort materialistische drieëenheid. Of ben ik de enige? Erg zijn we eigenlijk.

Net zoals er in de loop van de tijd verschillende symbolische betekenissen zijn gekoppeld aan de cadeaus van de wijzen ga ik nu een symbolische betekenis koppelen aan de drie dingen die ik hier bij me heb.

Mijn portemonnee, sleutels en telefoon staan vanochtend in mijn preek even symbool voor onze bezittingen. Wat we vandaag de dag waardevol vinden. En waarvan het misschien goed zou zijn als we dat een beetje uit handen kunnen geven.

1. Portemonnee

Mijn portemonnee. Er zitten een paar pasjes in. Maar van oudsher (en de naam verwijst daar eigenlijk naar) is je portemonnee de plek waar je je geld bewaart. En alles wat je niet in je portemonnee kwijt kan zet je dan op je bankrekening. En daar heb je dan weer van die handige pasjes voor. En zolang er geld in die portemonnee zit of op die rekening die bij het pasje hoort staat is dat natuurlijk hartstikke fijn en handig. Je ontleent er al snel een zekere vastigheid aan. Als u alles weg zou denken dat u met geld gekocht heeft. Dan valt er een boel uit uw leven weg. Geld maakt niet gelukkig. Maar het is verrekt handig. Als we aan rijkdom denken, dan denken we al snel ongemerkt aan rijkdom die uit te drukken is in geld. In euro en dollartekens.

2. Sleutels

Mijn sleutelbos. Met daaraan de sleutel van ons huis, de pastorie dus, en de chip om de kerk mee te openen. Tja. Een eigen huis, een dak boven je hoofd. Onbetaalbaar. Letterlijk en figuurlijk. Als we het vandaag de dag hebben over waardevolle bezittingen en rijkdom. Dan valt de plek waar je woont daar ook onder. Of je nu koopt of huurt. Een groot deel van je bezit hangt daar mee samen. Het dak boven je hoofd en de veiligheid die dat biedt.

3. Telefoon

Mijn telefoon. Mijn telefoon is op een bepaalde manier vandaag de dag mijn toegang tot die grote wereld buiten mij. Je netwerk aan contacten. Toegang tot het internet. Weet je. De waarde van je telefoon hangt misschien nog niet eens zozeer samen met hoeveel hij ooit gekost heeft. Of hoe oud hij is. Maar met wat er gebeurt als je ineens een week zonder zou moeten. Of twee weken. Veertig dagen? Ik denk dat sommigen hier in de zaal trekjes zouden gaan vertonen die op ontwenningverschijnselen lijken. Wie zijn we vandaag de dag nog zonder onze telefoons? Ik snap dat dat niet voor ieder van u geldt. Maar ik denk dat ik her en der wel een snaar raak.

Je handen leegmaken om te ontvangen (aanbidding) 400

Die drie dingen staan in zekere zin symbool voor mijn hele hebben en houden. Alles wat een beetje houvast geeft, waar je op terug kan vallen. Mijn kostbare bezittingen. De dingen waar ik moeilijk afstand van kan doen. Die vasthoud omdat ze de illusie van houvast geven. Bestaanszekerheid. En het is van belang om op te merken dat ik me realiseer dat als je huis onder druk staat of als je bijna niet meer rond komt dat je bestaan in deze wereld dan ook onzeker wordt. Dat je niet weet of je het einde van de maand ook nog een maaltijd op tafel kunt zetten voor je kinderen.

Sleutels. Portemonnee. Telefoon. De sleutels van een huis dat ik 's avonds goed op slot doe. Een portemonnee met daarin een pasje waarvan weinigen de code weten. Een telefoon die ook standaard vergrendelt is.

Sleutels. Portemonnee. Telefoon. Als we niet oppassen staan ze op een bepaalde manier ook symbool voor rijkdom die mondjesmaat gedeeld wordt.

En dan zie ik die wijzen die bij het kleine kind Jezus komen. En die hun kostbare schatten daar achter laten. Die dat kleine kind eer bewijzen. En in gebaar en in daden laten zien wat werkelijk het belangrijkste is. Dat kind. Ze knielen neer bij het kind. Laten achter wat de wereld beschouwt als waardevol.

Ze laten hun cadeaus achter. Blijven niet bij de pakjes neerzitten. Maar maken hun handen leeg. Om de eenvoudige reden dat alleen lege handen kunnen ontvangen. Als je het allerbelangrijkste dat bestaat tegenkomt, dan is de rest relatief. Dan kun je alleen nog maar je handen openen. Aanbiddend. En tegelijk ontvangend. En dat roept de vraag op:

“Wat is als het erop aankomt het belangrijkste in jouw leven?”

Waar doe je het voor? Wat is de drijfveer achter de keuzes die je maakt. Wat bepaalt waar je je tijd aan besteedt? Waar besteed je je geld aan dat zo zorgvuldig in je portemonnee bewaard wordt? Voor wie zet jij je huis open? Niet alleen overdag voor een kopje koffie? Maar misschien ook om iemand tijdelijk onderdak te bieden? Is je telefoon alleen om een spelletje te spelen? Of YouTube te kijken? Of gebruik je hem ook om die vriend of vriendin eens te appen of te bellen die in een zwart gat lijkt te zijn verdwenen?

Iets nieuws uitdelen (uitbeelden) (missionair zijn) 400

Als ik iets leer van het verhaal van de wijzen dan is het het volgende. Als wij hier in de kerk daadwerkelijk dat kind in de kribbe zo belangrijk vinden dat we ons christenen noemen. Meer dan tweeduizend jaar nadat hij in die kribbe lag. Als we hem willen volgen op de weg die Hij toen ingeslagen is. Dan is al het andere relatief.

Er staat zo'n verhaal in de evangelieën dat Jezus erop uitstuurt zonder tas, zonder geldbuidel, zomaar op weg. Ik denk ook aan het volk Israël dat letterlijk op hoop van zegen aan tocht door de woestijn begon. Ik zie Jezus zelf lopen. Nooit is bij mijn beeld van Jezus ook maar opgekomen dat Hij een huis zou hebben. Een portemonnee. Laat staan een telefoon.

We gaan vanaf hier op weg. Volgen Jezus op Zijn weg. De weg die ons leidt langs talloze bekende verhalen. Op weg uiteindelijk naar Pasen.

We gaan net als die wijzen ánders op weg. Deze zondag stond eigenlijk ook een lezing uit Jesaja 60 op het rooster. Ik wil die tekst nu toch met u lezen. Omdat ik denk dat hij nu anders binnenkomt.

Uit Jesaja 60, de verzen 1 tot en met 6:

¹*Sta op en schitter, je licht is gekomen, over jou schijnt de luister van de HEER.*
²*Duisternis bedekt de aarde en donkerte de naties, maar over jou schijnt de HEER, zijn luister is boven jou zichtbaar.* ³*Volken laten zich leiden door jouw licht, koningen door de glans van je schijnsel.* ⁴*Open je ogen, kijk om je heen: ze stromen in drommen naar je toe; je zonen komen van ver, je dochters worden op de heup gedragen.* ⁵*Je zult stralen van vreugde als je het ziet, je hart zal van blijdschap overslaan. De schatten van de zee zullen je toevallen, de rijkdom van vreemde volken valt je in de schoot.* ⁶*Een vloed van kamelen zal je land overspoelen, jonge kamelen uit Midjan en Efa. Uit Seba komen ze in groten getale, beladen met wierook en goud. Zij verkondigen de roemrijke daden van de HEER.*

Jesaja schreef deze profetie ooit met het oog op de beloofde Messias. De overeenkomsten met het verhaal van de wijzen zijn opvallend. De wijzen kwamen om Jezus eer te bewijzen. Hem te aanbieden. Stonden oog in oog met het centrum van het leven. Dat waar de wereldgeschiedenis om draait. Ze waren daar getuige van. En zijn vanaf dat moment ook getuigen.

Zij verkondigen de roemrijke daden van de HEER.

Wij stonden vanochtend achter die wijzen. Keken met hen mee. Mochten een glimp opvangen van dat bijzondere kind. En onze weg vervolgen. Als getuigen. Vertel buiten de muren van deze kerk waarom u hier vanochtend zat. Waarom wat we hier zoeken en vinden belangrijker is dan al die spullen die ik hier in die schaal stopte. Waarom als je dat beseft je een rijker mens wordt. En dat je verheugd weer op weg mag gaan. En niet bij de pakjes hoeft neer te zitten.

Amen!